

I

(Zakonodavni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA VIJEĆA (EU) 2019/1995

od 21. studenoga 2019.

o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu odredaba koje se odnose na prodaju robe na daljinu i određene isporuke robe na domaćem tržištu

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 113.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Direktivom Vijeća 2006/112/EZ ⁽³⁾, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća (EU) 2017/2455 ⁽⁴⁾, predviđeno je da se u slučajevima kad porezni obveznik upotrebom elektroničkog sučelja kao što je mjesto trgovanja, platforma ili portal ili drugim sličnim sredstvima omogućuje prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja u pošiljkama čija unutarnja vrijednost ne prelazi 150 EUR ili isporuku robe unutar Zajednice osobi koja nije porezni obveznik, koju obavlja porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Zajednici, smatra da je porezni obveznik koji omogućuje isporuku sam primio i isporučio robu. Budući da se tom direktivom robe jedna isporuka razdvaja u dvije, potrebno je odrediti kojoj bi se od tih isporuka trebala pripisati otprema ili prijevoz robe kako bi se pravilno odredilo mjesto isporuke. Ujedno je potrebno osigurati da oporezivi događaj tih dviju isporuka nastaje istodobno.
- (2) Budući da porezni obveznik koji upotrebom elektroničkog sučelja omogućuje isporuku robe osobi koja nije porezni obveznik u Zajednici može u skladu s postojećim pravilima odbiti porez na dodatnu vrijednost (PDV) plaćen dobavljačima koji nemaju poslovni nastan u Zajednici, postoji rizik da potonji možda neće platiti PDV poreznim tijelima. Kako bi se taj rizik izbjegao, trebalo bi od PDV-a izuzeti isporuku robe koju obavlja dobavljač koji prodaje robu upotrebom elektroničkog sučelja, a dobavljaču bi trebalo odobriti pravo na odbitak pretporeza koji je platio na kupnju ili uvoz isporučene robe. U tu svrhu dobavljač bi uvijek trebao biti prijavljen u državi članici u kojoj je stekao ili u koju je uvezao tu robu.

⁽¹⁾ Mišljenje od 14. studenoga 2019. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ Mišljenje od 15. svibnja 2019. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽³⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.).

⁽⁴⁾ Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (SL L 348, 29.12.2017., str. 7.).

- (3) Nadalje, dobavljači koji nemaju poslovni nastan u Zajednici i upotrebljavaju elektroničko sučelje za prodaju robe mogli bi držati zalihe u nekoliko država članica te bi mogli, uz prodaju robe na daljinu unutar Zajednice, isporučivati robu iz tih zaliha kupcima u istoj državi članici. Trenutačno takve isporuke nisu obuhvaćene posebnom odredbom za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i za usluge koje su isporučili porezni obveznici s poslovnim nastanom u Zajednici, ali ne u državi članici potrošnje. Kako bi se smanjilo administrativno opterećenje trebalo bi i poreznim obveznicima koji omogućuju isporuku robe osobama koje nisu porezni obveznici u Zajednici upotrebom elektroničkog sučelja, za koje se smatra da su sami primili i isporučili robu, dopustiti da se koriste tom posebnom odredbom kako bi prijavili i platili PDV na te isporuke na domaćem tržištu.
- (4) Kako bi se osigurala dosljednost u pogledu plaćanja PDV-a i uvoznih carina na uvoz robe, rok za plaćanje PDV-a na uvoz carinskim tijelima, ako se upotrebljavaju posebni postupci za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz, trebalo bi uskladiti s onim utvrđenim za carinu u članku 111. Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾.
- (5) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o dokumentima s objašnjenjima ⁽⁶⁾, države članice obvezale su se da će u opravdanim slučajevima uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje priložiti jedan ili više dokumenata u kojima se objašnjava veza između sastavnih dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje. U pogledu ove Direktive, zakonodavac smatra opravdanim dostavljanje takvih dokumenata.
- (6) Direktivu 2006/112/EZ trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:

1. U glavi V. poglavlju 1. odjeljku 2. umeće se sljedeći članak:

„Članak 36.b

Ako se smatra da je porezni obveznik primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a, otprema ili prijevoz robe pripisuje se isporuci koju je izvršio taj porezni obveznik.”

2. Članak 66.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 66.a

Odstupajući od članaka 63., 64. i 65., oporezivi događaj isporuke robe koju obavlja porezni obveznik za kojeg se smatra da je primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a, kao i oporezivi događaj isporuke robe tom poreznom obvezniku, te obveza obračuna PDV-a nastaju u trenutku prihvatanja plaćanja.”

3. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 136.a

Ako se smatra da je porezni obveznik primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a stavkom 2., države članice izuzimaju isporuku te robe tom poreznom obvezniku.”

4. U članku 169. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) transakcije koje su izuzete u skladu s člancima 136.a, 138., 142. ili 144., člancima od 146. do 149., člancima 151., 152., 153. ili 156., člankom 157. stavkom 1. točkom (b), člancima od 158. do 161. ili člankom 164.;”

⁽⁵⁾ Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL L 269, 10.10.2013., str. 1.).

⁽⁶⁾ SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

5. U članku 204. stavku 1. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:
- „Međutim, države članice ne smiju primijeniti mogućnost iz drugog podstavka na porezne obveznike u smislu članka 358.a točke 1. koji su se odlučili za posebnu odredbu za usluge koje isporučuju porezni obveznici koji nemaju poslovni nastan u Zajednici.”.
6. U članku 272. stavku 1. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:
- „(b) porezni obveznici koji ne obavljaju niti jednu transakciju navedenu u člancima 20., 21., 22., 33., 36., 136.a, 138. i 141.”.
7. U glavi XII. naslov poglavlja 6. zamjenjuje se sljedećim:
- „Posebne odredbe za porezne obveznike koji isporučuju usluge osobama koje nisu porezni obveznici ili prodaju robu na daljinu ili obavljaju određene isporuke robe na domaćem tržištu”.**
8. U glavi XII. poglavlju 6. naslov odjeljka 3. zamjenjuje se sljedećim:
- „Posebna odredba za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice, za isporuke robe unutar države članice koje obavljaju elektronička sučelja koja omogućuju te isporuke i za usluge koje isporučuju porezni obveznici s poslovnim nastanom unutar Zajednice, ali ne u državi članici potrošnje”.**
9. Članak 369.a mijenja se kako slijedi:

Članak 369.a

Za potrebe ovog odjeljka i ne dovodeći u pitanje ostale odredbe Zajednice, primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „porezni obveznik koji nema poslovni nastan u državi članici potrošnje” znači porezni obveznik koji ima sjedište svog poslovanja u Zajednici ili tamo ima stalni poslovni nastan ali nema sjedište svog poslovanja ili stalni poslovni nastan na području države članice potrošnje;
2. „država članica identifikacije” znači država članica na čijem državnom području porezni obveznik ima sjedište svog poslovanja ili ako nema sjedište svog poslovanja u Zajednici, gdje ima stalni poslovni nastan.

Ako porezni obveznik nema sjedište svog poslovanja u Zajednici ali u njoj ima više od jednog stalnog poslovnog nastana, država članica identifikacije država je članica sa stalnim poslovnim nastanom u kojoj porezni obveznik prijavi primjenu posebnog programa. Ta odluka obvezuje poreznog obveznika tijekom dotične i dvije naredne kalendarske godine.

Ako porezni obveznik nema ni sjedište svog poslovanja ni stalni poslovni nastan u Zajednici, država članica identifikacije država je članica u kojoj otprema ili prijevoz robe počinje. Ako otprema ili prijevoz robe počinje u više država članica, porezni obveznik navodi koja je od tih država članica država članica identifikacije. Ta odluka obvezuje poreznog obveznika tijekom dotične i dvije naredne kalendarske godine;

3. „država članica potrošnje” znači jedno od sljedećeg:
 - (a) u slučaju isporuke usluga, država članica za koju se smatra da se u njoj odvija isporuka usluga u skladu s glavom V. poglavljem 3.;
 - (b) u slučaju prodaje robe na daljinu unutar Zajednice, država članica u kojoj završava otprema ili prijevoz robe kupcu;
 - (c) u slučaju da isporuke robe obavlja porezni obveznik koji omogućuje te isporuke u skladu s člankom 14.a stavkom 2. pri čemu otprema ili prijevoz robe počinje i završava u istoj državi članici, ta država članica.”.

10. Članak 369.b zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 369.b

Države članice dopuštaju upotrebu ove posebne odredbe sljedećim poreznim obveznicima:

- (a) poreznom obvezniku koji obavlja prodaju robe na daljinu unutar Zajednice;

- (b) poreznom obvezniku koji omogućuje te isporuke robe u skladu s člankom 14.a stavkom 2. ako otprema ili prijevoz isporučene robe počinje i završava u istoj državi članici;
- (c) poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan u državi članici potrošnje i isporučuje usluge osobi koja nije porezni obveznik.

Ta posebna odredba primjenjuje se na svu robu ili usluge koje dotični porezni obveznik isporučuje u Zajednici.”

11. U članku 369.e točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) ako obavijesti da više ne obavlja isporuke robe i usluga obuhvaćene ovom posebnom odredbom;”

12. Članak 369.f zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 369.f

Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom elektroničkim putem podnosi prijavu PDV-a državi članici identifikacije za svako kalendarsko tromjesečje, neovisno o tome jesu li roba ili usluge obuhvaćene tom posebnom odredbom bile isporučene. Prijava PDV-a podnosi se do kraja mjeseca koji slijedi nakon kraja poreznog razdoblja obuhvaćenog prijavom.”

13. U članku 369.g stavci 1., 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„1. U prijavi PDV-a navodi se identifikacijski broj za PDV iz članka 369.d i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, ukupna vrijednost bez PDV-a, primjenjive stope PDV-a, ukupan *pro rata* iznos odgovarajućeg PDV-a i ukupni PDV za sljedeće isporuke obuhvaćene ovom posebnom odredbom koje se izvrše tijekom poreznog razdoblja:

- (a) prodaju robe na daljinu unutar Zajednice;
- (b) isporuke robe u skladu s člankom 14.a stavkom 2. ako otprema ili prijevoz te robe počinje i završava u istoj državi članici;
- (c) isporuke usluga.

Prijava PDV-a uključuje i izmjene koje se odnose na prethodna porezna razdoblja kako je predviđeno u stavku 4. ovog članka.

2. Ako se roba otprema ili prevozi iz država članica koje nisu država članica identifikacije, prijava PDV-a uključuje i ukupnu vrijednost bez PDV-a, primjenjive stope PDV-a, ukupan *pro rata* iznos odgovarajućeg PDV-a i ukupni PDV za sljedeće isporuke obuhvaćene ovom posebnom odredbom za svaku državu članicu iz koje se ta roba otprema ili prevozi:

- (a) prodaju robe na daljinu unutar Zajednice, osim one koju obavlja porezni obveznik u skladu s člankom 14.a stavkom 2.;
- (b) prodaju robe na daljinu i isporuke robe unutar Zajednice ako otprema ili prijevoz te robe počinje i završava u istoj državi članici i ako ih izvrši porezni obveznik u skladu s člankom 14.a stavkom 2.

U odnosu na isporuke iz točke (a) prijava PDV-a uključuje i pojedinačni identifikacijski broj za PDV ili referentni porezni broj koji dodjeljuje svaka država članica iz koje se ta roba otprema ili prevozi.

U odnosu na isporuke iz točke (b) prijava PDV-a uključuje i pojedinačni identifikacijski broj za PDV ili referentni porezni broj koji dodjeljuje svaka država članica iz koje se ta roba otprema ili prevozi, ako on postoji.

Prijava PDV-a uključuje informacije iz ovog stavka raščlanjene po državi članici potrošnje.

3. Ako porezni obveznik koji isporučuje usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom ima jedan ili više stalnih poslovnih nastana, osim onog u državi članici identifikacije, iz kojih pruža usluge, prijava PDV-a uključuje i ukupnu vrijednost bez PDV-a, primjenjive stope PDV-a, ukupan *pro rata* iznos odgovarajućeg PDV-a i ukupni PDV za takve isporuke za svaku državu članicu u kojoj ima poslovni nastan, zajedno s pojedinačnim identifikacijskim brojem za PDV ili referentnim poreznim brojem tog poslovnog nastana, raščlanjeno po državama članicama potrošnje.”

14. U članku 369.zb stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Države članice zahtijevaju da plaćanje PDV iz stavka 1. dopijeva mjesečno do isteka roka za plaćanje koji se primjenjuje na plaćanje uvozne carine.”.

Članak 2.

1. Države članice do 31. prosinca 2020. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

One primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2021.

Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 21. studenoga 2019.

Za Vijeće
Predsjednica
H. KOSONEN
